

A Biodinamikus Közhasznú Egyesület tagjainak és barátainak
Kedves Barátaim!

Akik a legkülönbözőbb területeken Rudolf Steiner tanácsai alapján próbálnak dolgozni, azok a 2007/8-as évet „művészeti év” címmel illetik. Rudolf Steiner ugyanis 1907-ben mutatott be saját faragásokat, az ún. „pecséteket”, melyekkel az akkori nagy konferencia-termét díszítették. Ezt a fából faragott nagy Goetheanum épülete követte. (A csodálatos épületen sok nemzet fiai dolgoztak nagy megértésben, miközben az első világháború csatáiban ölték egymást az emberek. A hatalmas faépület 1923 Szilveszter éjszakáján tűzvész áldozata lett, helyén ma a második, betonból készült Goetheanum van a dornachi dombon Svájcban.) Most mi, agrárosok is bajt érzünk, termőföldjeink idegen kézre kerülésének lehetővé válása miatt aggódunk, s a mezőgazdaság további iparosításától félünk. Hogy van kedvünk mégis ilyesmiről, művészetekről beszélni? Egyszer majd írunk arról is, hogyan látta Rudolf Steiner a földkérdés megoldását, ezt most hiába is tennénk, ezért nézzünk valamit, amibe saját, közvetlen területünkön bele tudunk nyúlni. Tehát: a művészeti munka, a műalkotás olyan valami, ahol a természetben lévő anyagokból, emberi gondolattal, emberi kéz erejével, (vagy ember-alkotta gépek segítségével) a léleknek átélést adó, érzéssel is megközelíthető, sajátos táplálékot adhat a művész. És mi közünk van nekünk, kertészeknek, bio-vásárlóknak stb. a művészetekhez? Nem muzsikálunk, esetleg megnézünk egy öreg templomot, egy kiállítást – mégis, bizonyos téren mi is művészek lehetünk, másokat átéléshez, igaz érzésekhez, adottságaink, adott korunk belső megismeréséhez segíthetünk. Mert nézzük csak, mekkora különbség van egy 500 hektáros kukorica-tábla, – körülötte nincs egy fa, csak betonutak, stb. – és egy cserjesorral, vízfolyással feloldott, több szakaszos ún. közép-európai tájat alkotó terület között, ahol esetleg még a csorda is szépen legel nyáron, s a madarak is fészket rakhatnak. Természet-adta elemek, ember-alkotta táj, a lelket a föld e pontjának megélésére, átélésére készíti. De művészi lehet egy kiskert is, mikor a csöpp-mikroklímás különbségeket kihasználja, kőkeretet, sziklanövényt ültet az égető napfényes foltra, páfrányokat a nagy fák alá... És az üzemi kertészetben, ha nem csak azonos sorokat látunk, hanem változatosságot, a gyógynövény-szegélyeket, a víztároló medencét (néha meg is lehet benne fürödni, titokban), no meg a szépen összerakott komposzthalmokat, és a bejáratnál mondjuk tízféle árnyalatú pirosuskátli fogadja a látogatót – a gazdát is persze.

Így hát a művészeti évbe beleadtuk mi is a magunkét: – tartottunk egy előadást a „Közép-európai táj fenntartásának művészete” címmel.

Tartottunk egy négy napos, bennlakásos kurzust is: természet-szemlélet, az elemek a tájban, kertészeti munka, biodin. preparátumok (ez a mi gyógyító eszközünk a tájépítésben), a Cserhátban, Legénden; (ezt ismételni szeretnénk, ha van rá igény).

Most szervezünk egy nagy utat: Efézosz romjaihoz, Törökországba.

És még újabb programokat is adunk májusig.

Mért éppen Efézoszba, a romvárosba? Ehhez kell néhány szót mondani arról, hogy mit rejtettek az ókorban, és azelőtt is, a misztériumok. Mi az, hogy misztérium-hely? A réges-régi időkben az embereket nagymesterek, a titkok tudói tanították. Néhány kiválasztottat benn, a templom körüli titkos helyeken, nehéz próbákkal, súlyos gyakorlatokkal vezették

el a látható világot létrehozó akarat megismeréséig. A népet aztán, a korszaknak, a fajtájának megfelelően, nagy ünnepekkel, körmenetekkel, a mitológia történeteinek képeit bemutató játékokkal vezették. Képek, nem okoskodások, élmények, művészi épületek... Ez az eszköz. Efézoszban, a perzsa-görög időkben, talán 3-4 évezreddel ezelőtt, hosszú időig a teremtő isteni erők és az emberi beszélő-képességben megjelenő erő közti láthatatlan összefüggésekről tanították. Ezt szoborban ábrázolták: az efézoszi Artemisz szobrában. A templom, mely szintén tűzvész áldozata lett úgy háromszáz évvel Krisztus előtt, a világ hetedik csodája, minden népek zarándokhelye, és titkos gyógyító tudás iskolája volt. Megélte az „idők fordulóját”. Ott élt ebben a városban, öreg korában János, az evangélista, és Mária, Jézus anyja, a Szűz. Azóta az embernek már nem titkos helyeken kell tanulnia a világ értelmét, van belső individualitása, és segítséget csak akkor kap, ha maga dolgozik az igazság keresésén...



A világ megfordult: az Artemisz-tanításból János jelenéseibe fordult, a messze jövőbe. A János evangélium első sorai még a régi tanítást hordozzák, de már nem titkosan. (Szabad elolvasni a Bibliában, bár nem kertészetről szól egyenesen...)

Döntésekre készítő, nehéz időkben élünk, a múltnak és jövőnek képei segítenek az embernek eligazodni a jelenben. Kívánok Nektek sok erőt, biztonságot. A mi munkánk fontos, ne hagyjunk fel vele.

Programok Mihály-napja körül:

Sajnos a fülöpjakabi kertlátogatást Nemes Mátyásnál (szept. 16.) nem tudtuk meghirdetni az előző levélben, mert nem kaptunk magunk sem értesítést, a Biokultúra lapban sem jelent meg biodinamikus programként. Kár.

Közös preparátum-készítés:

Legénd Forrás major (az utolsó ház Sáp felé): okt. 6. de. 10-től. Aki tud burkoló anyaggal segíteni, kérem értesítsen engem. Jelentkezés: Mezei Mihály, 23/343-148;

Tamási Eötvös u. 24.: okt. 14. Jelentkezés: Sebestyén Gabriella, Móricz Attila

Karcag-Berekfürdő, Orgona-u. 6.: okt. 24-25. Hubai Imre „DEMETER” gazdasága
Jelentkezés: Hubai Imre 70/453-5560, szállás foglalható. A gazdaság 4000 hektárjára 4000 tehénszarvat kell megtölteni, elkel a segítőg!)

Ispánk, Arkánium-Artemízia - Nyugati szer: időpont miatt érdeklődni Ispánkon

Az Antropozófiái Társaságban (Bp. Bimbó u. 3.) *Két előadást tart Hegedűs Andrea „Landart” (tájművészet)* címmel, okt. 9. és 16-án. 18 órakor.

Budapest, 2007 szeptemberében

Szerető üdvözlettel

Mezei Ottóné
Klári néni